

A Győri Ítéltábla, mint harmadfokú bíróság Győrött, a 2012. évi november hó 6. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t :

A zsarolás büntette és más bűncselekmény miatt vádlott neve ellen indult büntető ügyben a Veszprém Megyei Bíróság 2010. évi december hó 16. napján kihirdetett 2.Bf.518/2010/4. számú **ítéletét megváltoztatja**, az 1 rb. könnyű testi sértés vétségeként értékelt cselekményt 1 rb. a Btk.170.§. /1/-/2/ bekezdés szerinti súlyos testi sértés büntette kísérletének,
Míg a Btk.316.§./1/ bekezdés, /2/ bekezdés I. fordulata szerint értékelt lopás vétségét 1 rb. a Btk.316.§./1/ bekezdés, /2/ bekezdés II. fordulat h./ pontja szerinti lopás vétségének minősíti.

Ezért és a terhére megállapított bűncselekmények miatt - különös visszaesőként, halmazati büntetésül - az első fokon alkalmazott büntetéseket tekinti kiszabottnak, mellőzve a főbüntetésre utalást.

Egyebekben a másodfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A harmadfokú eljárásban 3.000.- /Háromezer/ Ft bűnügyi költség merült fel, melyet vádlott neve vádlott köteles megfizetni.

I n d o k o l á s :

A Zirci Városi Bíróság 2010. április 21. napján tartott, nyilvános tárgyalás alapján hozott B.7/2009/15. számú ítéletével vádlott neve vádlottat bűnösnek mondta ki a Btk.170.§ /1/ bekezdésébe ütköző és a /2/ bekezdés szerint minősülő súlyos testi sértés büntetében,

a Btk. 316.§ /1/ bekezdésébe ütköző és a /2/ bekezdésének I. fordulata szerint minősülő lopás vétségében,

a Btk. 313/C.§ /7/ bekezdésének a) pontja szerint minősülő készpénz-helyettesítő fizetőeszközzel visszaélés vétségében,

a Btk.323.§ /1/ bekezdésébe ütköző és eszerint minősülő zsarolás büntetének kísérletében,

a Btk.170.§ /1/ bekezdésébe ütköző és eszerint minősülő könnyű testi sértés vétségében.

Ezért halmazati büntetésül 1 év 2 hó börtönbüntetésre és 3 év közügyektől eltiltásra ítélte.

A Zirci Városi Bíróság B.93/2004/2. számú ítéletéhez kapcsolódó feltételes szabadságot megszüntette és rendelkezett arról, hogy a vádlott nem bocsátható feltételes szabadságra.

Kötelezte vádlottat az elsőfokú eljárásban felmerült 41.050.-forint bűnügyi költség viselésére.

Az első fokon hozott ítélet ellen a vádlott és védője a tényállás 1. és 2. pontjaihoz kapcsolódóan részfelmentésért és a büntetés lényeges enyhítése érdekében jelentettek be fellebbezést.

A Veszprém Megyei Főügyészség Bf. 2225/2008/2-1. számú átiratában indítványozta az elsőfokú ítélet megváltoztatását, a vádlott 1. tényállási pontban megállapított cselekményének minősítését a Btk. 271.§ /1/ bekezdésébe ütköző és eszerint minősülő garázdaság vétségére is, a súlyos testi sértés büntette mellett. Egyebekben az elsőfokú ítélet helybenhagyására tett indítványt.

A Veszprém Megyei Bíróság, mint másodfokú bíróság / 2012. január 1. napjától hatályos megnevezése: a Veszprémi Törvényszék / 2010. december 16. napján tartott nyilvános ülésen hozott 2.Bf.518/2010/4. számú ítéletével az elsőfokú ítéletet megváltoztatta és a vádlottat bűnösnek mondta ki - a terhére megállapított bűncselekményeken felül - a Btk. 271.§ /1/ bekezdésébe ütköző és e szerint minősülő garázdaság vétségében. Egyebekben az elsőfokú ítéletet helyben hagyta.

Kötelezte vádlottat a másodfokú eljárásban felmerült 4.670.-forint bűnügyi költség megfizetésére.

A másodfokú felülbírálat során eljárási szabálysértést nem tárt fel, az elsőfokú ítélet tényállását megalapozottnak tartotta és döntésének meghozatalánál változtatás nélkül

irányadónak tekintette.

A tényállás 1. pontjából - amelynek lényege szerint a vádlott 2008. június 20-án 01.20 órakor a **X. települési** autóbusz állomás várótermében **1. sértettet** és **2. sértettet** két alkalommal megütötte úgy, hogy ennek következtében **2. sértett** sértettnek eltörött az orra, míg **1. sértett** jobb szeme felett horzsolásos sérülést szenvedett - azt a jogi következtetést vonta le, hogy a vádlott magatartásával nemcsak **2. sértett** sértett terhére elkövetett Btk.170.§ /1/ bekezdésébe ütköző és a /2/ bekezdés szerint minősülő súlyos testi sértés büntettét, hanem ezzel halmazatban **1. sértett** sértett elkülönült bántalmazásával a Btk. 271.§ /1/ bekezdése ütköző és e szerint minősülő garázdaság vétségét is megvalósította.

A másodfokú ítélet ellen a vádlott indokolás nélkül, védője pedig a garázdaság vétségében való további bűnösség megállapítása miatt jelentett be fellebbezést.

A Győri Fellebbviteli Főügyészség BF.36/2011/1-I. számú átiratában indítványozta a másodfokú ítélet megváltoztatását, a tényállás 3. pontjában foglalt és a Btk.170.§ /1/ bekezdésébe ütköző könnyű testi sértés vétségeként értékelt cselekmény átminősítését a Btk.170.§ /1/ bekezdésébe ütköző és a /2/ bekezdés szerint minősülő súlyos testi sértés büntettének kísérletére, egyebekben annak helybenhagyását.

A bíróságok eljárását törvényesnek, a tényállást megalapozottnak tartotta és egyetértett a vádlott további bűncselekményben történt bűnösségének megállapításával.

A vádhatóság álláspontja szerint a cselekmények minősítése csak annyiban nem helytálló, hogy a vádlottnak a 3. tényállási pontjában foglalt magatartása, amikor 3. sértett sértett arcába fejtelt a homlokával, amelynek következtében a sértett orra azonnal vérezni kezdett, figyelemmel a támadás módjára és a célzott testtájékra, a súlyos testi sértés büntettének kísérletét valósította meg.

A kiszabott büntetés enyhítésére a súlyosító körülmények nagy száma és nyomatéka miatt nem látott lehetőséget.

A harmadfokú eljárásban az ítélőtábla nyilvános ülésén a vádlott védője perbeszédében kitért mindazokra a kifogásokra, amely a megelőző eljárásokban a védekezés lényegét képezték. A fellebbviteli főügyészség indítványával kapcsolatban a minősítés változtatás elutasítását indítványozta.

Elsődlegesen védence bizonyítottság hiányában történő részfelmentése érdekében arra hivatkozással tartotta fenn a fellebbezést, hogy a tényállás 1. és 2. pontjaiban rögzített cselekmények elkövetése álláspontja szerint kétséget kizáróan a védence terhére nem nyert bizonyítást. **1. sértett** és **2. sértett** sértettek nem tettek feljelentést, vallomásuk

ellentmondásos volt, a lopási cselekmény vonatkozásában pedig **1. tanú** és **2. tanú** megerősítették, hogy valótlannul gyanúsították védencét a sértettek, akik a bankkártyát a zsebébe tették, a pin kódot beírták a telefonba, a gyűrűt más adta vissza. Indítványozta értékelni azt is, hogy védence tagadásban volt.

Másodlagosan az elsőfokú ítélet megalapozatlansága okán, a felülbírálat eljárásjogi akadályai miatt, az ítéletek hatályon kívül helyezéséért fellebbezett.

A 3. tényállási pont kapcsán azt vitatta, hogy védence - aki a sértett megütését elismerte - **3. sértettet** cigaretta vásárlására nem kényszerítette.

Harmadlagosan a kiszabott büntetés enyhítésére irányult a fellebbezése, ennek érdekében hivatkozott az időmúlásra, védence két gyermekére.

Az ítéletábrá nyilvános ülésén a fellebbviteli főügyészség képviselője az átiratban foglalt indítványt egyező tartalommal fenntartotta.

Kihangsúlyozta, hogy a súlyosító körülmények nagy száma és nyomatéka miatt indokolt lett volna az ügyész részéről fellebbezni a vádlott terhére a büntetés súlyosítása iránt. A vádlottat erőszakos és vagyon elleni bűncselekmények miatt korábban már elítélték, a vele szemben kiszabott joghátrány enyhítését előélete sem indokolja. Felhívta a figyelmet a másodfokú ítélet indokolásában hivatkozott jogeset évszámának elírására.

A vádlott felszólalásában csatlakozott védőjéhez, személyi körülményeiben történt változásról elmondta, hogy még egy gyermeke született.

Az ítéletábrá a védelmi oldalról támadott másodfokú ítéletet és a megelőző bírósági eljárásokat a Be. 387. § /1/ és 2/ bekezdései szerint felülbírált és ennek eredményeként a fellebbezést nem találta alaposnak. A fellebbviteli főügyészség indítványa alapos.

A felülvizsgálat során elsődlegesen megállapította, hogy a Be. 386.§ /1/ bekezdésének b) pontja alapján a másodfellebbezés joghatályos volt, a bíróságok a büntetőeljárás törvény rendelkezéseit betartották, a másodfokú bíróság döntésének alapjául szolgáló ítéleti tényállás megalapozott, az első- és másodfokú bíróságok indokolási kötelezettségüket teljesítették, az ügy harmadfokú eljárásban történő érdemi felülvizsgálatát akadályozó eljárási, vagy megalapozatlansági hibát nem vettek.

A másodfokú bíróság határozatának alapjául szolgáló tényállás a Be. 388. § /1/ bekezdésében foglaltaknak megfelelően a harmadfokú felülbírálat során is irányadó volt, határozatát az ítéletábrá erre alapította.

A vádlott személyi körülményeire vonatkozó ítéleti részt egészítette ki csupán azzal, hogy még egy gyermeke született a vádlottnak, aki nyolc hónapos.

A vádlott a tényállás 3. pontjában foglalt, **3. sértett** sértett megütését kivéve, mindvégig tagadta a vád tárgyává tett cselekmények elkövetését.

A vádlott, a sértett tanúk ellentétes vallomásai, a rendelkezésre álló egyéb bizonyítékok értékelésével - a vádlott védekezésének elvetésével - megállapított és a másodfokú ítélet alapjául szolgáló tényállás tagadásával szemben aggálytalanul tartalmazza a büntetőjogi felelősségének megállapításához szükséges, és az ügyben releváns tényeket.

A megalapozott tényállásból mindkét bíróság okszerűen vont következtetést a vádlott bűnösségére és nem tévedett a másodfokú bíróság, amikor a vádlottnak a garázdaság vétségében történt további bűnösségéről is rendelkezett.

Az ítélet tábla a vádlott védekezésére épülő tényállás megállapítását és ennek alapján a vádlott felmentését célzó, illetve megismételt eljárás lefolytatására irányuló védelmi fellebbezésnek nem adott helyt. A perrendszerűen értékelt bizonyítékok felülrértékelésére sem a másodfokú, sem a harmadfokú eljárásban törvényes lehetőség nincs, az ítélet tábla olyan megalapozatlansági hibát pedig nem tárt fel, amely a másodfokú ítélet - vagy akár az első fokon hozott ítélet- hatályon kívül helyezését indokolná. A védő érvelését a másodfokú bírósággal egyezően nem fogadta el, osztotta a másodfokú ítéletében kifejtett indokolást, hogy az miért alaptalan.

A megyei bíróság helytállóan állapította meg, hogy a vádlottnak a tényállás 1. pontjában rögzített cselekménye a garázdaság vétségének törvényi tényállását is kimeríti, mert **1. sértett** sértett bántalmazása másokban megbotrányozás, riadalom keltésére alkalmas volt, ez a kihívóan közösséggellenes, erőszakos magatartás a garázdaság törvényi tényállását függetlenül attól megvalósítja, hogy **2. sértett** sértettnek 8 napon túli gyógytartamú, súlyos testi sértést okozott. Az utóbbi súlyosabb bűncselekmény bűnhalmazatban áll a Btk. 271. § /1/ bekezdésébe ütköző garázdaság vétségével.

A vádlott bűnösségének megállapítása e cselekményben a rá vonatkozó jogi indokolással együtt törvényes. A joggyakorlatból felhívott bírósági eseti döntés számát az ítélet tábla a fellebbviteli főügyészség indítványa szerint korrigálta, az helyesen 1984. évi 171. számú eseti döntés.

Az ítélet tábla osztotta a fellebbviteli főügyészség indítványát, hogy a tényállás 3. pontjában rögzített, **3. sértett** sértett sérelmére elkövetett bántalmazásnak az a mozzanata - amikor hirtelen a homlokával a sértett arcába fejtelt, akinek az orra vére eleredt - a Btk. 170. § /1/ bekezdésébe ütköző és a /2/ bekezdés szerint minősülő súlyos testi sértés büntettének - a Btk. 16. §-a szerinti - kísérletét valósította meg, a cselekmény minősítését ennek megfelelően az ítélet tábla megváltoztatta.

A vádlott tudatának a mindennapi élettapasztalat alapján az elkövetés konkrét körülményeit tekintve át kellett fognia a 8 napon túl gyógyuló orrsonttörés bekövetkezésének reális lehetőségét. A hirtelen mozdulattal, a sértett arcába leadott fejelés során a vádlottnak számítania kellett arra, hogy a sértett orrának lefejelése a ténylegesen megvalósultnál súlyosabb sérüléshez vezethet, amely a véletlen miatt nem következett be.

Az eshetőleges szándékára figyelemmel cselekménye ezért nem minősül a Btk.170.§ /1/ bekezdésébe ütköző könnyű testi sértés vétségének.

A 2. tényállási ponthoz kapcsolódóan **4. sértett** sértettől a készpénz és eljegyzési gyűrű eltulajdonítása miatt a vádlott bűnösségének a megállapítása okszerű, mindkét bíróság a vádlott cselekményét helytállóan értékelte kisebb értékre elkövetett lopás vétségének a másodfokú döntés meghozatalakor hatályos anyagi jogi szabályzásnak megfelelően.

Azonban 2012. április 15-i hatállyal a 2012. évi II. törvény 253.§ /1/ és /2/ bekezdésével módosított Btké. 28.§ /1/ bekezdésének e) pontja alapján, a lopás bűncselekményi értékhatára 20.000 Ft-ról 50.000 Ft-ra emelkedett, a megváltozott bűncselekményi értékhatárra figyelemmel immár a 22.100.-forint értékre elkövetett cselekmény szabálysértési értékre elkövetett.

A szabálysértési értékre elkövetett lopást viszont, mivel a Btk. 316. § /2/ bekezdésének II. fordulatainak h) pontjában írt módon valósította meg a vádlott, e körülmény miatt változatlanul lopás vétségnek kell minősíteni. A bűncselekmény elkövetésekor ugyanis több napig tartózkodott a sértettekkel egy lakásban, náluk is aludt, a közös használatból adódó lehetőséget kihasználva követte el a tettet. Mindezekre figyelemmel cselekményének minősítését az ítéletábra - anélkül, hogy a vádlott bűnösségét a lopás vétségében megváltoztatta volna - a megváltoztatott jogszabályi hivatkozás mellett tekintette helytállónak.

A büntetés kiszabása körében az ítéletábra a vádlott javára értékelte az időmúlást és az időközben született gyermekének eltartási kötelezettségét. Figyelembe vette azt is, hogy egy testi sértéses cselekmény a minősítés változtatás folytán súlyosabban minősül, a vádlott a vagyon elleni bűncselekményt különös visszaesőként követte el, így további enyhítés vele szemben csak különös méltánylást érdemlő esetben lenne lehetséges, amely a súlyosító körülmények mellett javára nem állapítható meg. A büntetési tételkeret alsó határán kiszabott halmazati büntetésben az enyhítő körülmények értékelést nyertek, enyhébb joghátrány alkalmazása törvénytelenné tenné a büntetést.

Minderre figyelemmel az enyhítésre irányuló fellebbezés sem vezetett eredményre.

A hatályos Btk. a 38.§ /1/ bekezdésében a büntetések elnevezést használja a korábbi főbüntetés helyett, a /2/ bekezdésben foglalt mellékbüntetés elnevezést viszont

megtartotta. Ezért a halmazati büntetésül kiszabott szabadságvesztésre, mint főbüntetésre utalás feltüntetése a rendelkező részben szükségtelen, azt az ítélet tábla mellőzte.

A fentiek szerint az ítélet tábla a másodfokú ítéletet a Be. 398.§ /2/ bekezdése alapján a megváltoztatta, egyéb rendelkezéseit a Be. 397.§ alapján helybenhagyta.

A Be. 398.§ /3/ bekezdése alapján rendelkezett a harmadfokú eljárásban a kirendelt védő díjával kapcsolatban felmerült bűnügyi költség viseléséről.

ő r , 2012. november hó 6. napján

Dr. Kovács Tamás sk.
a tanács elnöke

Dr. Miklós Mária sk.
a tanács tagja, előadó

Dr. Takácsné
dr. Helyes Klára sk.
a tanács tagja

ZÁRADÉK:

Ez az ítélet és a Veszprém Megyei Bíróság 2010. évi december hó 16. napján kihirdetett 2.Bf.518/2010/4. számú ítéletének megváltoztatással nem érintett része a mai napon jogerőre emelkedett és végrehajtható.

G y ő r , 2012. november hó 6. napján

Dr. Kovács Tamás sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:
kiadó